

- I. 19:1-8 – Proposition – Plan A
- II. 19:9 – Request for Plan B
- III. 19:10-15 – Preparation necessary because of Plan B
- IV. 19:16-18 – Beginning of Revelation – Plans A & B
- V. 19:19 – "Mosheh y'daber v'Ha'Elokim ya'anenu b'kol" – Plan A
- VI. 19:20-25 – Limitation – Plan A
- VII. 20:1-13 – The 10 Commandments
 - a. 20:1-5 – First 2 Commandments – Plan B
- VIII. 20:14-17 – Bnei Yisrael fear the Shchina – return to Plan A
 - b. 20:6-13 – Last 8 Commandments – Plan A
 - V. 19:19 – "Mosheh y'daber v'Ha'Elokim ya'anenu b'kol" – Plan A
- VIII. 20:14-17 – Bnei Yisrael fear the Shchina – return to Plan A

1. רש"י שמות פרק יט פסוק ט

תשובה על דבר זה שמעתי מהם שרצונם לשמוע ממך אינו דומה השומע מפי השליח לשומע מפי המלך, רצוננו לראות את מלכנו :

2. מכילתא דרבי שמעון בר יוחאי פרק יט פסוק ט

ויגד משה וכי מה אמרו ישראל למשה לומר לפני המקום ומה אמר המקום לומר להן לישראל אמרו רצוננו לשמוע מן מלכינו שאינו דומה שומע מפי פדגוג לשומע מפי המלך. אמר לו הקדוש ברוך הוא אני אתן להן מה ששאלו בעבור ישמע העם בדברי עמך. אמרו לו רצוננו לראות מלכינו שאינו דומה שומע ורואה לשומע ואינו רואה. אמר לו הקדוש ברוך הוא אני אתן להם מה שביקשו ביום השלישי ירד ה' לעיני כל העם. אף לעתיד לבוא עתידין ישראל לראות פני שכינה עין בעין שני כי עין בעין יראו (ישעי נב ח) ואומי זה ה' קוינו לו (ישעי כה ט).

3. רש"י שמות פרק יט פסוק יט

משה ידבר - כשהיה משה מדבר ומשמיע הדברות לישראל שהרי לא שמעו מפי הגבורה אלא (שמות כ ב) אנכי ולא יהיה לך והקב"ה מסייעו לתת בו כח להיות קולו מגביר ונשמע:

4. רמב"ן שמות פרק יט פסוק יט

ועל דרך הפשט לא ידבר בזה עדיין, אבל ירד השם הנכבד אל ההר ביום השלישי, והוציא משה את העם מן המחנה לקראת הכבוד הנראה להם, ויתיצבו הם בתחתית ההר, ומשה עלה למעלה קרוב לראש ההר ששם הכבוד מחיצה לעצמו ומדבר עם ישראל להורותם מה יעשו, וישראל שומעים קול האלהים שעונה אותו ויצונו והם לא יבינו מה יאמר לו, ויצוה אותו בצואות האמורות אח"כ בפרשה רד העד בעם וגוי, לך רד ועלית אתה ואהרן עמך וגוי, והיה זה קודם מתן תורה וגם בשעת הדברות, כי משה לא עלה אל ראש ההר אל הערפל אשר שם האלהים רק לאחר מתן תורה. וכן אמר (דברים ה ה) אנכי עומד בין ה' וביניכם בעת ההיא להגיד לכם את דבר ה' כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר לאמר, כאשר עליתי אני. ויש מפרשים כי ישראל יראים מאד מקול השופר שהולך וחזק מאד, ומשה היה אומר תחלה כווננו דעתכם כי עתה תשמעו קול בענין כך, ומיד האלהים יעננו אותו בקול:

5. Guide to the Perplexed 2:33

It is clear to me that what Moses experienced at the revelation on Mount Sinai was different from that which was experienced by all the other Israelites, for Moses alone was addressed by God, and for this reason the second person singular is used in the Ten Commandments; Moses then went down to the foot of the mount and told his fellow-men what he had heard. Comp., "I stood between the Lord and you at that time to tell you the word of the Lord" (Deut. v. 5)... Again, "Moses spake, and God answered him with a loud voice" (Exod. xix. 19). In the Mechilta our Sages say distinctly that he brought to them every word as he had heard it. Furthermore, the words, "In order that the people hear when I speak with thee" (Exod. xix. 9), show that God spoke to Moses, and the people only heard the mighty sound, not distinct words. It is to the perception of this mighty sound that Scripture refers in the passage, "When ye hear the sound" (Deut. v. 20); again it is stated, "You heard a sound of words" (*ibid.* iv. 12), and it is not said "You heard words"; and even where the hearing of the words is mentioned, only the perception of the sound is meant. It was only Moses that heard the words, and he reported them to the people. This is apparent from Scripture, and from the utterances of our Sages in general. There is, however, an opinion of our Sages frequently expressed in the Midrashim, and found also in the Talmud, to this effect: The Israelites heard the first and the second commandments from God, i.e., they learnt the truth of the principles contained in these two commandments in the same manner as Moses, and not through Moses. For these two principles, the existence of God and His Unity, can be arrived at by means of reasoning, and whatever can be established by proof is known by the prophet in the same way as by any other person; he has no advantage in this respect. These two principles were not known through prophecy alone....

6. רמב"ן שמות פרק כ פסוק טו

(טו) וכל העם רואים את הקולות. ויאמרו אל משה - דעת המפרשים שהיה זה אחר מתן תורה, והוא שאמר (דברים ה כ - כב) ותקרבו אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם ותאמרו הן הראנו ה' אלהינו וגוי אם יוספים אנחנו לשמוע את קול ה' עוד ומתנו וגוי. ואין כן דעתי, בעבור שאמר בכאן ואל ידבר עמנו אלהים, ולא אמר "עוד", ומשה אמר בכאן אל תיראו, ושם נאמר (שם ה כה) הטיבו כל אשר דברו. ועוד, כי בכאן לא ספר שיפחדו רק מן הקולות והלפידים ומן ההר שהוא עשן, ושם פחדו מדבור השכינה, שאמרו כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוך האש כמונו ויחי (שם ה כג). ועוד, כי בכאן (בפסוק יח) אמר ומשה נגש אל הערפל, ולא אמר שבא בתוכו :

והנכון בעיני בפרשה ובסדור הענין, כי וכל העם רואים ויאמרו אל משה היה קודם מתן תורה, ומתחלה הזכיר כסדר כל דברי האלהים מה שצוה למשה בהגבלת ההר ואזהרת העם ועשרת הדברות, ועתה חזר והזכיר דברי העם אל משה ואמר כי מעת שראו את הקולות ואת הלפידים נעו לאחור ועמדו מרחוק יותר מגבול ההר אשר הגביל משה. והסדר בדברים, כי בבקר היו קולות וברקים וקול שופר חזק (לעיל יט טז) ועדין לא ירדה שכינה, כענין ורוח גדולה וחזק מפרק הרים משבר סלעים לפני ה' לא ברוח ה' (מ"א יט יא), וחרדו העם במחנה במקום תחנונם (לעיל יט טז), ומשה חזק לבם והוציאם לקראת האלהים ויטיצבו בתחתית ההר (שם יז), ובהיותם שם בתחתית ההר מצפים ומתיצבים ירד ה' על ההר באש (שם יח), ויעל עשנו עד לב השמים חשך ענן וערפל (דברים ד יא), וחרד ההר עצמו ונודעזע (לעיל יט יח) כאשר יעשו ברעש הנקרא "זלזלה" או יותר מכן. וכן כתוב (תהלים קיד ד) ההרים רקדו כאלים גבעות כבני צאן, ואינו משל, כאשר אינו משל הים ראה וינס הירדן יסב לאחור (שם ג), ונתחזק קול השופר מאד (לעיל יט יט), אז ראו העם וינעו לאחור ויעמדו מרחוק (כאן) יותר מן הגבול, ואז אמרו אליו כלם שלא ידבר עמהם האלהים כלל פן ימותו, כי במראה נהפכו ציריהם עליהם ולא עצרו כח (דניאל י טז), ואם ישמעו הדבור ימותו, ומשה חזקם ואמר להם אל תיראו (פסוק יז), ושמעו אליו ויעמוד העם מרחוק במעמדם (פסוק יח), כי לא רצו בכל דבריו להתקרב אל הגבול, ומשה נגש אל הערפל (שם), לא בא בתוכו, ואז דבר אלהים עשרת הדברות:

7. חזקוני שמות פרק כ פסוק טו

(טו) וכל העם מכאן עד לא תגלה ערותך עליו דינו להיות נכתב אחר ולשומרי מצותי, אלא שלא רצה להפסיק בין הדברות.

8. תלמוד בבלי מסכת מכות דף כד עמוד א

שית מאה וחד סרי הוי, אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענום.

9. אבן עזרא שמות פרק כ פסוק טז

(טז) ויאמרו הכהנים וראשי המטות, שהיו קרובים אליו, הם דברו עמו, אחר שנשלמו עשרת הדברים, כי כל כך היו יראים, כי פחדו שהשם ידבר עוד עמהם וימותו, ובעבור זה אמר משה להם אל תיראו:

דברים פרק ה

(ד) פָּנִים | בְּפָנֶיךָ דָּבַר יְקֻוֹק עִמָּכֶם בְּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ: (ה) אֲנֹכִי עֹמֵד בְּיַרְיֻקֶיךָ וּבִינֵיכֶם בְּעֵת הַהוּא לְהַגִּיד לְכֶם אֶת־דְּבַר יְקֻוֹק כִּי יִרְאֶתֶם מִפְּנֵי הָאֵשׁ וְלֹא־עֲלִיתֶם בְּהָר לְאֹמֹר: ס

10. Rabbi Leibtag

Ahava and Yirah

One could suggest that this ambiguity is intentional, as it reflects the very nature of man's encounter with the Divine. Man, in search of God, faces a double-edged sword. On the one hand, he must constantly strive to come as close to God as possible ("ahava" - the love of God). On the other hand, he must constantly retain an awareness of God's greatness and recognize his own shortcomings and unworthiness ("yirah" - the fear of God). Awed by God's infinity and humbled by his own imperfection, man must keep his distance (see [Devarim 5:25-26](#)).

God's original plan for Matan Torah was 'realistic.' Recognizing better than anyone man's inability to directly confront the "Shchinah," God intends to use Moshe as an intermediary ([Plan A](#)). Bnei Yisrael, eager to become active covenantal partners with God, desire to come as close as possible to Har Sinai. They want to encounter the "Shchina" directly, without any mediating agent.

Could God say no to this sincere expression of "ahavat Hashem"? Of course not! Yet, on the other hand, answering yes could place the people in tremendous danger, as they must rise to the highest levels of spirituality to deserve such a direct, unmediated manifestation of God.

[Plan A](#) reflects reality, while [Plan B](#) signifies the ideal. One could suggest that by presenting the details with such ambiguity, the Torah emphasizes the need to find the proper balance between realism and idealism when serving God.

God Knows Best

Although God knows full well that Bnei Yisrael cannot possibly sustain a direct encounter with the "Shchinah," He nonetheless concedes to their request to hear the Commandments directly. Why?

One could compare this Divine encounter to a parent-child relationship. As a child grows up, there are times when he wishes to do things on his own. Despite his clear incapability to perform the given task, his desire to accomplish is the key to his growth. A wise parent will allow his child to try, even though he knows that the child will fail. Better one recognize the limits of his capabilities on his own rather than be told by others that he cannot accomplish.

On the other hand, although a child's desire to grow should not be inhibited by an overprotective parent, a responsible parent must also know when to tell his child stop.

Likewise, God is well aware of Bnei Yisrael's unworthiness to encounter the Divine at the highest level. Nevertheless, He encourages them to aspire to their highest potential. As Bnei Yisrael struggle to maintain the proper balance between "ahava" and "yirah," God must guide and they must strive.

Our study of Parshat Yitro has shown us that what actually happened at Ma'amad Har Sinai remains unclear. However, what could have happened remains man's eternal challenge.